

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

30. januar 2009

Besvarelse af spørgsmål 30 ad L 102 og L 103 stillet af Erhvervsudvalget den 29. januar 2009.

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. januar 2009 fra Realkreditrådet, jf. L 102/L 103 - bilag 12.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Realkreditrådet finder det uforholdsmæssigt belastende og uhensigtsmæssigt for realkreditinstitutter at skulle opfylde kravet om en kernekapitalprocent på mindst 12 og foreslår på den baggrund en dispensationsadgang for realkreditinstitutter. Som begrundelse herfor anfører Realkreditrådet blandt andet, at der ved det nævnte krav kan blive tale om en betydelig overdækning i forhold til det faktiske risikobillede for instituttet. Kravet kan således medvirke til unødigt at belaste indtjening og i sidste ende gøre realkreditbelåning dyrere for kunderne.

Realkreditrådet anfører i forlængelse heraf, at realkreditinstitutter på grund af balanceprincippet ikke på samme måde som pengeinstitutter kan anvende overdækning i forbindelse med den løbende udlånsvirksomhed.

Realkreditrådet bemærker endvidere, at realkreditvirksomhed er en mere sikker virksomhed generelt end pengeinstitutvirksomhed, væsentligst som følge af lovgivningens krav om pantsikring af udlånet og henviser i den forbindelse til, at realkreditinstitutter i et historisk perspektiv har haft færre tab end pengeinstitutter.

Det fremgår af lovforslagets § 3, at alle kreditinstitutter, der modtager kapitalindskud, efter kapitalindskuddet skal have en kernekapitalprocent på mindst 12.

Kravet om en kernekapitalprocent på 12 er fastsat i den politiske aftale og gælder for både penge- og realkreditinstitutter med henblik på at sikre en fair og ens behandling. Kravet skal gøre både penge- og realkreditinstitutterne så velkonsoliderede, at de får luft til at justere udlånspolitikken. Endvidere afspejler kravet også et ønske om at afdække den statsfinansielle risiko.

Ses der på de enkelte realkreditinstitutters faktiske kapitalforhold, er der ikke belæg for at antage, at det generelt skulle være særligt belastende og

uhensigtsmæssigt for realkreditinstitutter at opfylde kravet om en kernekapitalprocent på 12. Realkrediten har i dag kernekapitalprocenter mellem 6 og 63,0 med en gennemsnitlig kernekapital på ca. 18 pct.

Realkreditinstitutter har i tidligere kriser været presset på solvensen, og det må således vurderes også at være relevant for realkreditinstitutter at stille de foreslåede krav. Det skal også ses i lyset af den aktuelle udvikling på markedet for ejerboliger og erhvervsejendomme.

Alle kreditinstitutter, der er omfattet af forslag til lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, er således omfattet af de samme regler for størrelsen på indskuddet af den hybride kernekapital.

At realkreditinstitutter ikke på samme måde som pengeinstitutter kan anvende overdækning i forbindelse med den løbende udlånsvirksomhed er på sin vis korrekt. Det skyldes dog ikke som anført balanceprincippet, men snarere at realkreditvirksomhedsområdet er defineret som udlånsvirksomhed mod pant i fast ejendom, hvor finansieringen optages ved obligationsudstedelse. Yderligere kapitalgrundlag giver imidlertid også for realkreditvirksomheder mulighed for at skabe luft i instituttets udlånspolitik.

For kreditinstitutter med en kernekapital på under 6 pct. kan der forhandles individuelle løsninger, der giver sådanne kreditinstitutter en robusthed, som svarer til det, som virksomheder med en kernekapital på over 6 pct. opnår. Det kunne eksempelvis være i form af en særlig kapitalstruktur eller andre forhold.

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt med yderligere undtagelsesmuligheder i loven, idet det vil skabe en ubalance og en forskelsbehandling mellem penge- og realkreditinstitutterne. Der kan være pengeinstitutter, der har tilsvarende ønsker om et lavere kapitalindskud, og såfremt der generelt ydes lavere kapitalindskud, bliver det vanskeligt at sikre, at kapitalindskuddet virker efter hensigten og skaber den fornødne finansielle robusthed.

På den baggrund finder jeg således ikke grundlag for at ændre kravet om en kernekapital på mindst 12 pct. i lovforslaget om lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.